

בתי המשפט

בש"א 171279/07
 ת.א 051754/07
 תאריך: 27/12/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

המבקשת

בעניין: ביוקורד בע"מ

נ ג ד

המשיבה

רשת שוקן בע"מ (עיתון "הארץ")

1

ב"כ המבקשת עו"ד י. ליבנה
 ב"כ המשיבה עו"ד ת. גליק, ת. נוימן

2

3

החלטה

4

5 "איפה שומרים את הדם הטבורי שלכם?" זוהי כותרתה מאירת העיניים של כתבת תחקיר
 6 ערוכה על ידי הכתבת רוני לינדר- גנץ שפורסמה ביום 6/8/07 ב- THE MARKER, מוסף
 7 הכלכלה של עיתון "הארץ" (להלן "הכתבה").

8 בגוף הכתבה נכתב כי בנק הדם הטבורי הפרטי ביוקורד מטעה את לקוחותיו בעניין
 9 מהותי- מקום האחסון של מנות הדם הטבורי: " הורים הסבורים כי מנות הדם נשמרות
 10 במוסד רפואי מוכר ויוקרתי- בית החולים אסותא או ראשון לציון- אינם יודעים
 11 שלמעשה המנות נשמרות בתוך מקפיא בבניין משרדים רגיל בעיר. " עוד נכתב כי לא רק
 12 בעניין הזה מטעה ביוקורד את לקוחותיה: " לפי המידע והמסמכים שבידי העתון עולה כי
 13 הקשר בין התובעת לבין בנק דם טבורי CBR המצוי בארה"ב מוטל בספק, או לכל הפחות
 14 אינו הדוק כפי שביוקורד מפרסמת באתר האינטרנט שלה " וכי מנהלה של חברה
 15 אמריקנית זו הכחיש כל קשר עם ביוקורד או סיוע בהקמתה.

16

17 ביום 21.8.07 הגישה ביוקורד בע"מ (להלן "המבקשת") בקשה דחופה בכתב, לאסור על
 18 רשת שוקן בע"מ, המוציאה לאור של עיתון "הארץ" ועיתונים אחרים (להלן "המשיבה"),
 19 להמשיך ולפרסם באתרי האינטרנט את הכתבה דלעיל וכתבה נוספת. כן נתבקש בית

בתי המשפט

בש"א 171279/07

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 המשפט להורות למשיבה לפרסם כתבה חדשה, מתקנת, בה יצוין מפורשות כי המבקשת
2 משתמשת לצורך שמירת הדם הטבורי במקפיא משוכלל, המוצב בבניין בו מצויה הנהלת
3 בית החולים "אסותא", וכי אין, על פי כל נוהל או דרישה חוקית, חשיבות למיקום הצבת
4 המקפיא.

5
6 2. הבקשה התבססה על הנזק הכלכלי שגרמה הכתבה למבקשת, ועל הסילוף שבעובדות
7 שתוארו בה. ביחד עימה הוגש גם כתב תביעה, כנגד המשיבה ואחרים (עורכי הכתבה
8 והעיתון) לתיקון הכתבות ולפיצוי כספי ללא הוכחת נזק בסכום של 500,000 ₪, בגין
9 הפגיעה בשמה הטוב של המבקשת- שהכנסותיה צנחו פלאים לאחר הפרסום.

10
11 3. טענותיהם של הצדדים הובאו בבקשה, בתגובה, ובתצהיר משלים.
12 הבקשה שהוגשה למתן הצו במעמד צד אחד, נקבעה לדיון במעמד המשיבה, וזו לא
13 התייצבה.
14 המבקשת, בהסתמכה על הצו פרסמה כי היא זכתה ב"ניצחון משפטי", פרסום
15 שהקורא אותו יכול היה להשתכנע כי בית המשפט נתן את הצו לאחר ששוכנע כי:
16 "עיתונות...ראויה לעיתים לגנאי ולהיקרא לסדר על ידי הרשות השופטת". בדיעבד
17 התברר כי המשיבה לא זומנה לדיון והצו בוטל, מחובת הצדק. לפיכך תעסוק החלטה
18 זו בבקשה, מראשיתה. (DE NOVO).

19
20 4. טענות הצדדים:

21 המבקשת טוענת כי זכות הציבור לדעת וחופש הביטוי כבר באו על סיפוקם בכתבה
22 שפורסמה בעיתונות הכתובה אך הואיל והכתבות (הכתבה דלעיל וכתבה נוספת) מצויות
23 עדיין באתר האינטרנט של המשיבה, הימצאותן גורמות נזק מתמשך, בין היתר על ידי כך
24 שהחברות המתחרות למבקשת עושות בהן שימוש בהפנותן את הלקוחות הפוטנציאליים
25 אל תכני האתרים.

26 עוד נטען כי המבקשת לא קיבלה הזדמנות נאותה לתגובה וכי התגובה שהגישה, הושמטה
27 מהכתבה. עוד נטען כי הגב' וייס, אשר הועסקה במשרד "דוניצה" שסיפק שירותי יחסי

בתי המשפט

בש"א 171279/07

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

- 1 ציבור למבקשת, ואשר עליה הסתמכה הכתבת, מעולם לא הוסמכה להיות הדוברת של
2 המבקשת.
3
- 4 5. לגוף העניין נטען כי האמור בפרסומיה השונים של המבקשת נכון ואין בו הטעיית הציבור.
5 כך למשל לעניין מיקום המקפיה – נטען כי המקום בו הוצב עד סוף אוקטובר 2006 היה
6 בבניין בו נמצאים המרפאות, חדרי הניתוחים והאשפוז של "מדיקל סנטר" בראשון לציון,
7 בסמוך למעבדה, אולם, לאחר שהועברה הבעלות על בית החולים אל גוף אחר, שונה שם
8 בית החולים לשם "אסותא" ולדרישת הבעלים החדשים הוצא המקפיה והועבר אל בניין
9 אחר. המבקשת טוענת כי המשיבה העלימה בכתבה את העובדה כי הבניין האחר הוא בניין
10 שכן המצוי כ – 15 מטר מהבניין הקודם, באותה חצר, ולהם כניסה משותפת ומגרש חניה
11 משותף וכי המקפיה נמצא בקומת משרדי הנהלת ביה"ח אסותא ובחדר סמוך להם.
12
- 13 6. עוד טענה לעניין זה כי מאז אוקטובר 2006 (למעט מקום אחד, בו נשכח הכיתוב הישן), אין
14 היא מפרסמת כי המעבדה ממוקמת ב"מדיקל סנטר", אלא מציינת מפורשות כי היא
15 ב"אסותא" וכי השימור נעשה במתחם בית החולים.
16
- 17 7. המבקשת טענה עוד כי האמור בכתבה לגבי החברות המתחרות איננו נכון, וכי חברת
18 קריוסל, אחת מתוך אותן 3 חברות, מפקידה פחות מ – 5% מן המנות בבית החולים
19 איכילוב ואילו את מרבית מנות לקוחותיה מפקידה היא בבניין משרדים גדול בבלגיה – עם
20 זאת, פורסם בכתבה: "**שימו לב! שלושת בנקי הדם הטבורי הפרטיים הנוספים**
21 **שפועלים בישראל אכן מאחסנים את מנות הדם שלהם בבתי חולים...**", ובמסגרת
22 פנימית: "**בבנקים האחרים אין בעיה דומה**".
23
- 24 8. בנוסף לכתבה הראשונה פורסמה ביום 14/8/07 כתבתה של ד"ר אורנה דריזין – מנכ"לית
25 הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, אשר הפנתה לכתבה הראשונה, ואשר ממנה ניתן
26 ללמוד כי המבקשת מחזיקה דגימות במקרר משרדי בעוד שלגרסת המבקשת, מאוחסנות
27 הדגימות במקרר מיוחד ששווי \$100,000.
28

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

9. באשר לקשר עם חברת "CBR" האמריקאית – לגרסת מר שחם, מנהל המבקשת, ביקר ערב הקמת החברה בבנק האמריקאי, במשרדיו בקליפורניה, במעבדתו באריזונה, נפגש עם מנהליה, קיבל מהם חומר, תדרוך ומסמכים רבים. על פי כל החומר והמידע שקיבל ועל פי שיטותיה והמודל העסקי שלה, בנה את הפן השיווקי-אדמיניסטרטיבי של המבקשת. לטענתו, בניגוד לאמור בכתבה, לא פרסמה המבקשת באתריה דבר על קשר נוכחי או הדוק עימו ואף לא נטען על ידי המבקשת בפרסומיה כי השתמשה בטכנולוגיה האמריקאית. לשיטתה, הציבה את סימנו המסחרי של CBR כקרדיט בגין הסיוע בהקמה.
10. המבקשת טענה גם כנגד הכותרות והתאמתן אל התוכן, הקדימונים: "**איפה הם שומרים את הדם שלכם?**" "**היכן מאחסנים ביוקורד את מנות הדם הטבורי שמפקידות אצלו היולדות?**" "**המנות נשמרות בתוך מקפיא בבניין משרדים רגיל**", גודל האותיות, האיורים (מזרק נוטף דם) והמלל שלצידם, והרושם הכללי שעושה הכתבה.
11. בבקשה לסעד הזמני טוענת המבקשת כי במאזן הנוחות, למשיבה לא ייגרם כל נזק בצו למניעת המשך פרסום הכתבה באינטרנט, אל מול הנזק הבלתי הפיך הנגרם למבקשת מדי יום.
12. המשיבה טוענת כי על פי ההלכה הפסוקה, מקום שיש עניין לציבור בפרסום כתבה עיתונאית, שהמפרסם עומד על אמיתות תוכנה, אין למנוע בסעד ביניים את פרסומה. אינטרס זכות הציבור לדעת את האמת גובר על שמו הטוב של הנפגע, אשר יפוצה על נזקיו הפוטנציאליים בפיצוי כספי. לשיטתה, די בראיות שהובאו על ידה כדי לדחות את התביעה בהליך העיקרי (על פי ההגנות שבחוק איסור לשון הרע), קל וחומר כדי לדחות בקשה לסעדים זמניים.
- עוד טענה כי הכתבה המתקנת אותה דורשת המבקשת לפרסם מלמדת על אמיתות תוכן הכתבה שכן אין הכתבה המתקנת מכחישה או סותרת את הכתבה אלא מפנה להיבטים אחרים של פעילות המבקשת.

בתי המשפט

בש"א 171279/07

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

13. לגוף העניין נטען כי המבקשת הטעתה את לקוחותיה וציבור הצרכנים באשר למיקום שימור מנות הדם הטבורי, שעה שהציגה כאילו המנות נשמרות בבית החולים "אסותא" בעוד שבפועל הן נשמרות בבניין נפרד מבית החולים הכולל, על פי הצילומים שצילמה, חנות רהיטים, מזרנים, חברת הובלות וחנות לאביזרי מין.
- יתר על כן, בעקבות הכתבה, החלה המבקשת לכנות את בניין המשרדים במונח "מתחם אסותא" אך גם מתחם כזה לא קיים.
14. המשביה טוענת כי המבקשת הטעתה את הציבור גם ביחס לטיב הקשרים שלה עם חברת "CBR" מארה"ב וכי ההסתמכות של מנהל המבקשת על קשרים מקצועיים לכאורה בינה לבין החברה האמריקאית, שהיא חלוצה ומובילה בתחום – הינה כוזבת. לטענתה מפנה כמעט כל "דף" אינטרנט של המבקשת באמצעות לינק במישרין אל אתר החברה האמריקאית בעוד השימוש בסימן המסחר של החברה האמריקאית, נעשה ללא הרשאה ממנה. הצרכן הסביר המעיין בעמוד האינטרנט בו מופיע סימן המסחר המפורסם, מסיק כי החברה האמריקאית מעניקה חסות לחברה הישראלית, שהיא לכאורה מעין "זכיינית" שלה- ולא כך הוא!
15. לעניין הפרסום השני עליו נסמכת המבקשת בבקשתה, טוענת המשיבה כי המדובר בטור פובליציסטי (מעין מכתב למערכת) שחיברה מומחית בתחום הנידון. למרות שמופיע בטור המונח "מקרה משרדי", מקריאת הטור בשלמותו ברור לקוראים שהתייחסות של מחברת הטור הינה לאחסון מנות הדם במקרה שנמצא בבניין משרדי. כותבת הטור מדגישה: "אין כל ביטחון שאחסון במוסד רפואי מבטיח תהליך הקפאה ואחסון נכון". גם אם מחברת הטור לא דייקה, לקוראים ברור היטב שאין הכוונה לשמירת מנות דם במקרה משרדי.
16. המשביה טוענת בתגובתה כי השירות אותו מעניקה המבקשת עוסק בעניינים רפואיים מצילי חיים, וככזה, יש לבחון אמינותו של נותן השירות. לטענתה לא פרסמה עובדות שהיו בידיעתה בנוגע למצבו הכלכלי הנזיל של המנהל מר שחם, המחזיק ב-80% ממניות המבקשת, לעובדה שהציג עצמו כחסר אמצעים אשר אין ביכולתו לשלם אגרת משפט,

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 ועובדות אחרות, שמן הראוי שלא תיבחנה על ידי עתה, אך הן יכולות להצביע, אם יש בהן
2 אמת, על קושי ליתן בו אימון.

3

4 17. לסיכום, טוענת המשיבה כי הבלטת עובדה (שאין ויכוח על נכונותה) בפרסום, אינה מהווה
5 עילה להוצאת צו המניעה. זכותו של עיתונאי לעשות שימוש בכותרות כדי לבטא את המסר
6 אותו הוא רוצה להעביר, ואין בית המשפט מתערב בשיקולים של עריכה וסגנון. (ע"א
7 9462/04 בן ציון מורדוב).

8

9 18. המשיבה סבורה כי די בראיות שהוצגו לפני בית המשפט כדי להקים את הגנת "אמת
10 דיברתי". לפיכך, יש לדחות הבקשה למתן צו עשה לפרסום "מתקן" המוכתב על ידי
11 המבקשת, סעד שממילא אין לבית משפט זה סמכות עניינית לתיתו, אף לא בתום ההליך.

12

13 19. דיון והכרעה

14 הסעד המבוקש נתון לשיקול דעת בית המשפט. חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, אותו
15 יש לקרוא ביחד עם סעיפים 73, 74 לפק' הנזיקין (נוסח חדש), קובע כי :

16 "א) נוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון
17 הרע, לצוות -

18 (1) על איסור הפצה של עותקי הפרסום המכיל את לשון הרע או על החרמתם; ..

19 (2) על פרסום תיקון או הכחשה של דבר המהווה לשון הרע או על פרסום פסק הדין, כולו
20 או מקצתו; ..

21 (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע החזקת עותק של פרסום בספריות ציבוריות,

22 בארכיונים וכיוצא באלה, זולת אם הטיל בית המשפט, בצו החרמה על פי סעיף קטן (א)

23 (1), הגבלה גם על החזקה כזאת, ואין בהן כדי למנוע החזקת עותק של פרסום על ידי
24 הפרט.

25

26 10. צו ביניים

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 הודה הנאשם או הנתבע שמקצת הדברים שפורסמו יש בהם לשון הרע או שמקצתם
2 אינם אמת, רשאי בית המשפט, בכל שלב משלבי הדיון לפני מתן פסק-הדין, לצוות על
3 פרסום של תיקון או הכחשה לאותם הדברים כאמור בסעיף 9 (א) (2).

4
5 20. אקדים ואומר כי ספק בליבי אם ניתן להיענות לבקשה למנוע המשך פרסום הכתבה שכן
6 הינה מצויה עתה לא רק באתר המשיבה, אלא גם במאגרי מידע שונים, שניתן להגיע
7 אליהם באמצעות מנועי חיפוש שאינם קשורים אליה.

8
9 שיקולי בית המשפט במתן צווי המניעה נקבעו בע"א 214/89 אריה אבנרי נ' אברהם
10 שפירא, פ"ד מג(3), 840, 851-852 (1989):

11 "דעתי היא, כי מקום שעתון עומד לפרסם כתבה שיש בפרסומה ענין לציבור, ומקום
12 שהעתון עומד להעלות טענת 'אמת דיברתי' - אין דרכו של בית המשפט ליתן צו מניעה
13 זמני האוסר את הפרסום. בנסיבות אלה גובר האינטרס של הציבור לדעת את האמת על
14 פני האינטרס של המבקש לשמור על שמו הטוב... על כן אם חפצים אנו לשמור על
15 תפקיד העתונות שלא יסולא בפז, להביא מידע לציבור, אין מנוס מלהעדיף, בשלב זה של
16 הדיון, את האינטרס הציבורי על האינטרס של הפרט. צו מניעה זמני בענין זה יכל
17 שינתן, אם בכלל, רק במקרים קיצוניים ביותר. בודאי אין זה המקרה. אני מבין לליבה
18 של המבקשת, שכן אם יתברר בסופו של דבר שהדברים שפורסמו אודותיה הם עלילה -
19 תצא היא נפגעת, אך תרופתה במקרה זה תהיה לתבוע פיצויים על פרסום לשון הרע,
20 לאחר מעשה. זה אמנם מחיר כבד לפרט, אך בנסיבות הדבר אין מנוס ממנו".

21
22 לדברים יפים אלה אני מסכים. אין לקיים חופש ביטוי, ואין אפשרות להעניק לחופש
23 הביטוי את מקומו המרכזי בשיטתנו, אם ניתן יהיה, בדרך של ציווי למנוע פרסום, וזאת
24 בטרם הכרעה בדבר האחריות של המפרסם. משטר צווי מניעה כזה יפגע בתיפקודה של
25 העתונות, הספרות, השירה ושאר אמצעי הביטוי. מודע אני לכך, כי בגישה זו עשויה
26 להיות פגיעה בשם הטוב, אך דבר זה מתבקש אם רוצים ליתן ביטוי הלכה למעשה - ולא
27 רק בדרך של סיסמה ואמירה - לעקרון חופש הביטוי. עם זאת, אין בגישה זו כדי לסתור
28 את האיזון החקיקתי שנקבע בחוק איסור לשון הרע איזון זה תופס מקום שנקבעה

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 האחריות האזרחית. כל עוד אין קביעה של אחריות, יש לחזור לאיזון החוקתי הכולל -
 2 אשר האיזון של חוק איסור לשון הרע הוא חלק ממנו - המעניק משקל סגולי מיוחד
 3 לעקרון של חופש הביטוי.
 4 אין לעבור מקיצוניות לקיצוניות. איני סבור כי לעולם אין ליתן ציווי לשעה במשפטי לשון
 5 הרע. יש להתחשב בטיב הגנתו של הנתבע, אם אין היא מבוססת על אדני סרק. יש גם
 6 מקום לשקול את טיב הפרסום, אם הוא עוסק בענין ציבורי בו מעורבים נושא משרות
 7 ציבוריות, או שהוא עוסק בענין פרטי שאין לציבור כל ענין בו."

8 "21...נראה כי במקרים שבהם לא מודה המפרסם בכך שפרסם דבר לשון הרע שאינו אמת,
 9 לא יהיה מוסמך בית המשפט להורות על פרסום תיקון, הכחשה או התנצלות לפני מתן
 10 פסק הדין, לפחות לא על פי הסמכות הקבועה בסעיף 9(א)(2) לחוק. ייתכן שבית המשפט
 11 יוכל בכל זאת להורות על פרסום תיקון עוד בטרם יסתיים המשפט גם בהיעדר הודאה
 12 כלשהי מצד הנתבע, וזאת על פי הסמכות הכללית המוקנית לו ליתן צווי עשה זמניים".
 13 ר' אורי שנהר, דיני לשון הרע, תשנ"ז-1997, בעמ' 359, 361).

14
 15 22. פרשת אבנרי אמנם התרחשה לפני חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אך מפסקי דין
 16 מאוחרים ניתן ללמוד כי ההלכה לא השתנתה. (ר' רע"א 4740/00 אמר ואח' נ' יוסף ואח',
 17 פ"ד נה(5), 510, 520, שם ציין הנשיא ברק כי "התרופה הטבעית לפגיעה אסורה בשם
 18 הטוב היא תרופת הפיצויים. בדרך כלל תרופה זו עדיפה על פני המניעה המוקדמת, שכן
 19 היא מונעת פגיעה בחופש הביטוי בטרם הוכרעה השאלה אם קיימת אחריות בגין לשון
 20 הרע").

21
 22 23. בעניינינו, טוענת המשיבה כי כל הדברים פורסמו לאחר חקירה דרישה ומתן הזדמנות
 23 נאותה למבקשת להפריך את העובדות, וכי אף המעיטה בגילוי העובדות הידועות לה,
 24 שאינן עושות חסד עם מנהל המבקשת.
 25 סבורני כי הצדק עימה.
 26

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

- 1 **ראשית דבר, מצאתי לנכון להבהיר מהות השירות הניתן על ידי המבקשת:** 24
- 2 **דם טבורי** הוא הדם המופק מחבל הטבור של היילוד ומן השליה. דם זה מהווה מקור לתאי
3 גזע, אשר יכולים לשמש, על פי הנטען, לטיפול במגוון מחלות שטופלו בעבר בתאי גזע ממוח
4 עצם.
- 5 **בנקי דם טבורי**, פרטיים וציבוריים, החלו לפעול ממחצית שנות התשעים בעקבות
6 ההתקדמות בתחום השתלת איברים והצלחת השתלת תאי גזע. הבנקים הציבוריים
7 מוקמים על ידי מרכזים רפואיים, ומקבלים תרומות לטובת הכלל והבנקים הפרטיים
8 מאפשרים למשפחות לשמר את הדם לשימוש המשפחה והתינוק בלבד, וגובים תשלום על
9 כך.
- 10
- 11 25. המבקשת הינה בנק פרטי וככזה, היא מציעה את שירותיה, כיתר החברות המתחרות לה
12 לציבור, באמצעים שונים ובין היתר, באמצעות אתר באינטרנט.
- 13
- 14 26. המשיבה פרסמה כתבה המצביעה על הטעיית הצרכנים על ידי המבקשת בנוגע למספר
15 עובדות: האחת, שהמבקשת מפרסמת בעקביות כי היא מנהלת את מעבדתה בבית חולים
16 ("מדיקל סנטר", "אסותא") בעוד שבפועל אין היא קשורה אליהם כלל והאחרת,
17 שהמבקשת מציגה כאילו נבנתה על פי עקרונות שנלמדו אצל מוסד ידוע ומוביל בסוגו
18 בארה"ב, בעוד שמנהל אותו מוסד, הכחיש כי העניק למנהל המבקשת מידע, הנחיות או
19 הרשאות כלשהן, למעט אילו הניתנות לציבור הרחב.
- 20
- 21 27. הכתבת תארה בתצהירה כי עוד קודם לפרסום, ערכה תחקיר: תחילה פנתה "כצרכן רגיל"
22 למוקד המידע הטלפוני של המבקשת ושם נאמר לה כי מנות הדם נשמרות בבית החולים
23 "אסותא". מידע זה גם הופיע באתר האינטרנט של המבקשת.
- 24 ביום 22.7.07 פנתה אל נירית וייס, מנהלת תיק לקוח "ביוקורד" ב"דוניצה תקשורת",
25 שסיפקה שירותי דוברות ויחסי ציבור בעת עריכת התחקיר ושאלה: "היכן משומר
26 הדם?". התשובה שהתקבלה: "לבקשתך, ריכזתי את כל התשובות ממנכ"ל ביוקורד,
27 ובנוסף צירפתי חומרי עזר שונים לנוחיותך" ובהמשך: "משרדי ביוקורד ממוקמים בתוך

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 מתחם הבורסה ברמת גן, רח' תובל 11. מערך המעבדה והשימור: במעבדת אמריקן
2 מדיקל סנטר בראשון לציון, בית החולים הפרטי הגדול בארץ".
3 ביום 25.7.07 פנתה הכתבת שוב אל נירית וייס ושאלה פעם נוספת היכן נשמרות מנות
4 הדם. באותו היום התקבלה ממנה תגובה בפקס ובה נאמר: "מעבדת ביוקורד היא
5 המעבדה באמריקן מדיקל סנטר – הוא אסותא, ראשל"צ".
6 באותו היום פנתה הכתבת בפעם השלישית לנירית ושאלה: "האם מנות הדם מאוחסנות
7 פיזית כרגע באסותא? אנא ענו כן או לא. נירית וייס השיבה: "היי, רוני המעבדות הן אלה
8 ששומרות על המנות, כך שזה ברור, אך הנה נאמר במפורשות – כן מנות הדם הטבורי
9 מאוחסנות פיזית באסותא, ראשון לציון".
10

11 28. גב' נירית וייס מחב' "דוניצה" ציינה בתצהירה כי ההתכתבות עם דוניצה הייתה על דעתו
12 ולפי הפנייתו המפורשת של מנהל המבקשת, מר שחם. יתירה מזו, שחם היה מכותב בכל
13 המכתבים של הכתבת עם "דוניצה". גם באתר האינטרנט של המבקשת נרשם כי: "בנוסף
14 למידע המוצע באתר, משרד יחסי הציבור שלנו "דוניצה" עיצוב תקשורת ולובניג, נירית
15 טל: 03-5647336 תשמח לסייע במתן מידע נוסף". וכך גם חוזה ההתקשרות שבין שחם
16 לבין "דוניצה" המוכיח כי דוניצה סיפקה לשחם "שירותי קשרי עיתונות...קיום קשר רציף
17 עם עיתונאים רלוונטיים לחברה לצורך פרסום הודעות וכתבות".
18

19 ניסיונות ההתנערות של מר שחם מחברת "דוניצה" אינם עושים עימו חסד.
20

21 29. מבירור שערכה המשיבה בבית החולים "אסותא" התברר כי טענות המבקשת
22 אינן נכונות. במכתב שנשלח למשיבה על ידי דובר "אסותא" ביום 28.8.07:
23

24 "1. אין בבניין אסותא בראשון לציון כל מתקן לשימור דם טבורי.
25 2. עקב עבודות בנייה בבניין בית החולים, משרדי ההנהלה של "אסותא ראשון"
26 ממוקמים באופן זמני בבניין משרדים סמוך לבית החולים.
27 3. פעילות בית החולים מתרכזת בבניין אחד ולא במתחם. מדובר בבניין משרדים לכל דבר
28 שאינו חלק מבית החולים..."

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

30. בימי כתיבת החלטה זו, בדקתי באתר המבקשת ומצאתי כי לאחר שטענה כי אינה מפרסמת כי מעבדתה נמצאת במדיקל סנטר, נמצאו בו השאלה והתשובה כדלקמן:
- "איך שולחים את הדם הטבורי של התינוק למעבדת ביוקורד?
...ניתן גם להביא את הערכה באופן עצמאי למעבדת **ביוקורד** בבית החולים **אמריקן מדיקל סנטר** בראשון לציון..."
- הנני סבורה כי צודקת המשיבה בטענותיה, וכי בשימוש שעושה המבקשת בצמד המילים "במתחם אסותא" יש לכאורה כדי הטעיית הציבור.
31. באשר לטענה הנוספת: בפסקה המצויה באתר המבקשת העוסקת בחברה האמריקאית צוין כך: "תהליך ההקמה של ביוקורד ארך מספר שנים ובוצע בסיוע CBR - CORD BLOOD REGISTRY בנק הדם הטבורי הפרטי הראשון, היוקרתי והגדול בעולם. ההקמה נעשתה על פי המודל העסקי של CBR ולאחר לימוד מקיף בבנק בטוסון, אריזונה ובמערך הניהולי שיווקי בסן ברנו, קליפורניה. מכלול המידע הניתן על ידי ביוקורד, תואם את הניסיון והידע הרב אשר נצברו ב-CBR - שלה מאות אלפי לקוחות". לצד הנ"ל פורסם סימן המסחר של החברה האמריקאית. נוסח דומה נמצא גם בעלון הפרסומי של המבקשת שהוצג לפני, וגם הוא כלל את סימן המסחר של החברה האמריקאית.
32. המשיבה חקרה גם עניין זה קודם לפרסום:
- מנכ"ל CBR הצהיר במסמך בכתב כי אין שום קשר עסקי בינה לבין המבקשת, או מר שחם. עוד ציין כי המבקשת מטעה את הציבור כשהיא מפרסמת את סימן המסחר של חברתו ללא הרשאה וכי הסיבה היחידה לכך שאינו פותח בהליכים משפטיים כנגד המבקשת בגין השימוש בסימן המסחר שלה, היא העלות הכרוכה בכך.
- גם כאן, לנוכח האמור, לא ניתן לשלול טענת המשיבה בדבר האמת שבפרסום.
33. ציינתי כי המשיבה התייחסה לפרטים אישיים הנוגעים למר שחם ולעיסוקיו הקודמים. לטענתה, לאחר חקיקת חוק דם טבורי, תשס"ז 2007, יש חשיבות לאישיותו של מנהל הבנק.

בתי המשפט

בש"א 171279/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 אכן, בחוק דלעיל נקבע כי :

2 6"ג) לא יינתן היתר אם מבקש ההיתר או מי שמיועד לנהל את בנק הדם הטבורי הורשע
3 בעבירה שמפאת חומרתה, מהותה או נסיבותיה, אין זה ראוי שיפעיל או ינהל, לפי
4 העניין, בנק דם טבורי. "

5 הואיל והכתבה לא פרסמה את הדברים, וממילא החוק מיועד לבנקים שטרם קיבלו רישיון
6 ערב חקיקת החוק, אעדיף שלא לבחון הדברים לגופם.

7

8 34. לדידי, האינטרס הציבורי מחייב במקרה כגון דא, שלא ליתן צו כמבוקש, בע"א 214/89
9 הנ"ל צוין:

10 "נראה לי כי גם בישראל רשאי בית משפט להתחשב באינטרס הציבורי לענין מתן ציווי
11 לשעה. שאלת האחריות טרם הוכרעה, ובית המשפט מתבקש לצוות על מניעתה של
12 פעילות שהציבור עשוי להיות מעונין בה, ואשר מניעתה עשויה לפגוע בו. אך טבעי הוא
13 בעיני, כי בית המשפט יתחשב באינטרס הציבורי, בטרם יכריע בשאלה "במאזן הנוחות"
14 - הוא מאזן הצדק - יש להתחשב במכלול השיקולים לרבות השיקול הציבורי."

15

16 35. לנוכח התוצאה אליה הגעתי לא דנתי כאן בסמכותו העניינית של בית משפט השלום ליתן
17 צו המניעה. אם תעמוד המבקשת על המשך ההליך (בשונה מתביעה כספית לנוזקים, מן
18 הראוי שתשקול היטב בשאלה נכבדה זו.

19

20 36. הוצאות
21 הנני מורה למבקשת לשאת בהוצאות משפט בגין בקשה זו בסך 10,000 ₪ בצירוף מע"מ.

22

23 ניתנה היום י"ז בטבת, תשס"ח (26 בדצמבר 2007) בהעדר הצדדים

24

25 המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים

26

27

28

בתי המשפט

בש"א 171279/07

ת.א 051754/07

תאריך: 27/12/2007

בית משפט השלום תל אביב-יפו

לפני: כב' השופטת ניב ריבה

1 **ריבה ניב, שופטת**

2